Global Prayer Call 2015
100 DAYS | 27.1.–8.5.

Maailmanlaajuinen kutsu rukoukseen 2015

6+6+3 rukousohjeet

Israelin, oman maamme ja sen seurakuntien puolesta

"Meluavia joukkoja,
meluavia joukkoja
ratkaisulaaksossa…" (Jooel 3,14)

"Ja Jeesus … kaikki kansat hän
erottaa toiset toisista, niinkuin paimen
erottaa lampaat vuohista…" (Matt. 25, 31-33)

The Global Prayer Call – Maailmanlaajuinen kutsu rukoukseen on kolmen eurooppalaisen, kansainvälisesti toimivan palvelujärjestön hanke

CHRISTIANS FOR ISRAEL INTERNATIONAL

Operation EXODUS

EUROPEAN COALITION FOR ISRAEL

VIIKOT 1-6: RUKOILEMME ISRAELIN PUOLESTA

VIIKKO 1: TAMMI 25–31

Kiitämme Jumalaa Israelista!

Rukous ja esirukous on aina hyvä aloittaa kiitoksella. Mitä Israeliin tulee, voimme kiittää Jumalaa paljosta. Roomalaiskirjeessä 11:17-18 Israeliin tai Israelin Jumalaan viitataan oliivipuun juurena, johon meidät pakanauskovina on oksastettu. Roomalaiskirjeessä 9:4-5 selostetaan tarkemmin mitä tuo juuri merkitsee Jumalan antamien – erityisesti juutalaiskansalle ja Israelille annettujen – ilmestysten ja sovitustekojen avulla. Tuosta juuresta on nyt tullut meillekin, Kristuksen eri aikakausien ja kansakuntien seurakunnalle, juuri, perustus ja ankkuri.

" ... israelilaiset: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpallvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!" (Room 9:4-5)

Noiden juutalaiskansalle annettujen 'armolahjojen ja kutsumuksen" lisäksi (Room. 11:29), joihin meidät on oksastettu, maailma ja seurakunta ovat saaneet runsaasti muitakin siunauksia juutalaiskansalta. Suurimman osan Raamattua (Vanhaa ja Uutta testamenttia) kirjoittivat juutalaiset. Seitsenpäiväinen, lepopäivän sisältävä viikkojakso on peräisin juutalaisilta. Kymmenen käskyä. Kaksitoista apostolia. Alkuseurakunta Israelissa. Kaikki juutalaisia – yksinomaan juutalaisia! Perustamme! Juuremme! Millainen perintö! Mikä ilmestyksen paljous ja hengellinen rikkaus, josta me, Jeesuksen maailmanlaajuinen seurakunta, saamme olla hyvin kiitollisia!

VIIKKO 3: HELMI 8–14

Rukoilemme, että seurakunnasta tulee syvän lohdutuksen lähde juutalaisille.

Kiitollisuudesta ja nöyrästä myötätunnosta käsin voimme rukoilla kolmatta kohtaa: että maailmanlaajuisesta Jeesuksen seurakunnasta tulee syvän lohdutuksen lähde eri puolilla maailmaa eläville juutalaisille ja erituten Israelin kansalle. Raamattu antaa kristityille hyvin väkevän kutsun ja valtuutuksen toimia juuri näin:

"Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani", sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa suloisesti Jerusalemille ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt, että sen velka on sovitettu, sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistänsä." (Jesaja 40:1-2)

Tässä Jumalan Henki puhuu kansalle, joka **ei** ilmeisimminkään ole juutalaiskansa. Hän kutsuu kansaa, jonka on määrä puhua juutalaiskansalle lohduttaen; kansaa, jonka tulisi puhua Jumalan rakkautta ja rohkaisua juutalaisten sieluille; kansaa, jonka tulisi puhua Jumalan mielisuosiota juutalaisille – ja erituten Jerusalemin asukkaille. Tämä on sana meidän aikamme seurakunnalle. Meidän aikanamme juutalaiset eri puolilta maailmaa ovat kokoontumassa takaisin ikiaikaiseen kotimaahansa. On käsillä aika, jolloin Jerusalem palautuu juutalaisten pääkaupungiksi juutalaisessa Israelissa. Vain 70 vuotta sitten tapahtuneen holokaustin murhenäytelmän jälkeen sanoista *"Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani..."* on tullut velvoittava kutsu miljoonille kristityille ja sadoille kristillisille palvelujärjestöille eri puolilla maailmaa. Nämä sanat olivat Christians for Israel -järjestön ja sen perustajien kulmakivi. Ne ovat nykyäänkin kulmakivemme. Rukoillaan, että maailmanlaajuinen Jeesuksen seurakunta saa Jeesuksen rakkauden kosketuksen ja ryhtyy sen ansiosta toimimaan omaisuuskansaa kohtaan näiden sanojen mukaisesti: *"Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani..."*

VIIKKO 2: HELMI 1–7

Rukoilemme seurakunnalle nöyryyttä juutalaisia kohtaan.

Roomalaiskirjeen luku 11 sisältää koko Uuden testamentin syvällisimmät juutalais-kristillisiä suhteita koskevat totuudet ja oivallukset. Paavali puhuu suhteesta juutalaisen 'jäännöksen' (jae 5) ja juutalaisen "koko Israelin" (jae 26) välillä. Hän puhuu siitä miten maailmanlaajuisen seurakunnan tulee olla esimerkkinä Jumalan armosta ja rakkaudesta juutalaisia kohtaan. Hän puhuu ensin "pakanoiden täyden luvun" (jae 25) tulemisesta sisään valtakuntaan ennen Israelin pelastumista. Ja hän puhuu seurakuntaa koskevasta vaarasta, että se ryhtyisi ylimieliseksi juutalaiskansan sitä osaa kohtaan, joka ei vielä ole löytänyt uskoa Kristukseen.

"niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua. Sinä kaiketi sanonet: "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin". Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää. Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän ole säästävä sinuakaan." (Rooma. 11:18-21)

On luultavasti kirkkohistorian suurin murhenäytelmä, ettei etenkään eurooppalainen Jeesuksen seurakunta vuosisatoihin piitannut tästä apostoli Paavalin kehotuksesta. Yleinen opetus kertoi, että Jumala oli ikuisiksi ajoiksi hylännyt juutalaiset – ottanut pois rakkautensa ja kutsunsa heiltä, koska he olivat hylänneet Kristuksen ja evankeliumin. Sen vuoksi, eri aikoina historian saatossa, seurakunta nousi ylimielisen ylpeästi juutalaisia vastaan. Heitä vainottiin julmasti ja satojatuhansia surmattiin etenkin keskiajalla. Ilman näitä valtavia seurakunnan historian eri vaiheissa tapahtuneita kristillisen antisemitismin ilmauksia ei Toisen maailmansodan aikainen Euroopassa toteutettu 6 miljoonan juutalaisen hengen maksanut holokausti olisi voinut tapahtua.

Jumalalle tämä on erittäin tärkeä seikka. Seurakunnasta ei tule, itse asiassa siitä ei voi tulla Kristuksen, sulhasen, paluuta odottava kaunis morsian ellei se kadu, käänny pois omilta teiltään ja siirry juutalaisiin kohdistuvasta ylimielisyydestä kiitolliseen asenteeseen, nöyryyteen ja rakkauteen heitä kohtaan. Jumala antakoon meille armon rukoilla juuri tämän tapahtumista ja avatkoon Hän suurena laupeuden osoituksena meidän sydämemme vastaanottamaan rakkauden hengen Roomalaiskirjeen 11: 30 mukaisesti.

VIIKKO 4: HELMI 15–21

Rukoilemme Israelin ennalleen asettamisen puolesta.

Herran Hengen vetäessä juutalaisia kotiin Israeliin kaikilta maailman neljältä kolkalta on meidän etuoikeutemme ja ilomme kristittyinä rukoilla tämän historiallisen liikehdinnän puolesta – ja missä Herra sen meille sallii – jopa osallistua siihen. Christians for Israel -järjestö auttaa juutalaisia muuttamaan Israeliin. Tämä työ on etusijalla toiminnassamme, ja on ilo saada olla Ebenezer Operation Exodus Internationalin sekä muiden kristillisten palvelujärjestöjen rinnalla edistämässä tätä prosessia.

Rukoillaan tämän suurenmoisen työn puolesta Herran sanan mukaisesti:

"Minä rakennan sinut jälleen, ja sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel. Sinä kaunistat itsesi jälleen käsirummuillasi ja lähdet iloitsevaisten karkeloon.Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille; ne, jotka istuttavat, saavat korjata hedelmätkin. Sillä päivä on tuleva, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: 'Nouskaa, lähtekäämme Sioniin Herran, meidän Jumalamme, tykö'...Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä. Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä: suurena joukkona he palajavat tänne." (Jeremia 31:4-6,8)

VIIKKO 5: HELMI 22–28

Rukoilemme Jerusalemin rauhan, kunnian ja ihanuuden puolesta.

Psalmissa 122:6 meitä kehotetaan rukoilemaan Jumalan rauhaa pyhälle kaupungille ja "suuren kuninkaan" kaupungille – Jerusalemille:

"Toivottakaa rauhaa Jerusalemille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat." (Psalmi 122:6)

Samalla Raamattu kertoo meille, että pysyvä ja kestävä rauha koittaa vasta, kun Rauhanruhtinas on palannut omaan kaupunkiinsa. Silloin Jerusalem pääsee kaikkien Jumalan antamien lupausten täyteyteen – täyteen kunniaansa. Mutta tämän tapahtumiseksi miljoonia rukoilevia muurinvartijoita kutsutaan 'muistuttamaan' Jumalaa raamatullisista lupauksista esirukouksen kautta.

"Siionin tähden minä en voi vaieta, ja Jerusalemin tähden en lepoa saa, ennenkuin sen vanhurskaus nousee kuin aamunkoi ja sen autuus kuin palava tulisoihtu. Ja kansat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaat sinun kunniasi; ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka Herran suu säätää... Sinun muureillesi, Jerusalem, minä asetan vartijat; älköön he milloinkaan vaietko, ei päivällä eikä yöllä. Te, jotka ylistätte Herraa, älkää itsellenne lepoa suoko. Älkää antako hänelle lepoa, ennenkuin hän on asettanut ennallensa Jerusalemin, tehnyt sen ylistykseksi maassa." (Jesaja 62: 1-2 + 6-7)

Jerusalem tulee olemaan lopunaikojen selkkausten keskipisteenä ennenkuin Herra itse palaa Öljymäelle, Jerusalemin Vanhankaupungin itäpuolelle, kuten ennustuksissa sanotaan:

"Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti." (Sakarja 14:4)

Jerusalem siis todella ansaitsee suurimman huomiomme rukouksessa ja esirukouksessa.

VIIKKO 6: MAALIS 1–7

Rukoilemme, että "koko Israel" pelastuu.

Aabrahamin kutsuminen (I Moos 12:1-3) oli alku Jumalan pelastushistorialle sekä juutalaiselle kansalle että sen kautta. Koko Israelin pelastuminen lähetyskäskyn tultua täytetyksi tulee olemaan ihmiskunnan tämän ajanjakson huipentuma.

"Sillä minä en tahdo, veljet – ettette olisi oman viisautenne varassa – pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." (Room 11: 25-27)

On hämmästyttävää ja valaisevaa huomata, että sekä Jeesuksen käsky saarnata valtakunnan evankeliumia koko maailmalle että sen täyttymys, (Matt 24: 14) ovat tässä nivottuina Paavalin ilmestykseen. Pakanoiden täyden luvun tultua sisään pelastuu juutalaiskansa kokonaisuudessaan kansallisella tasolla, aivan kuten profeetat ovat ennustaneet Paavalin Roomalaiskirjeen 11:26 jakeen mainitsemalla tavalla. Sakarjan kirjasta luemme:

"Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista." (Sakarja 12:10)

Keskellä lopunajan taistelua Jerusalemista vuodatetaan Pyhä Henki Israelin ylle. Pyhä Henki saapuu rukouksen henkenä. Koko Israel toteaa, että ainoastaan Jumala pystyy auttamaan. Ainoastaan Jumalan armo voi pelastaa heidät – fyysisesti ja hengellisesti. Ja sillä hetkellä 'peite' nostetaan heidän silmiltään ja he 'näkevät' Ristiinnaulitun. Heidän sydämensä lävistetään – aivan kuten Joosefin veljet tunsivat sydämissään piston tajutessaan yht'äkkiä , ettei Joosef ollutkaan vierasmaalainen hirmuhallitsija, vaan heidän veljensä, heidän omaa vertaan ja lihaansa (I Moos 45). Kun sitten helluntaina kolme tuhatta ihmistä sai piston sydämeensä, he äkisti totesivat johtajiensa roomalaisille ristiinnaulittavaksi luovuttaman miehen olleen Messias, josta heidän omat profeettansa olivat ennustaneet (Apost. 2:37) "Koko Israel" tulee siis kääntymään Jumalan ilmestyksen voimasta. He rukoilevat ja valittavat. (Sakarja 12:10) Sen jälkeen ei enää ole pitkää aikaa Jeesuksen paluuseen; Hänen jalkansa tulevat jälleen koskettamaan Öljymäkeä. (Sakarja 14:4).

Rukoillaan myös tämän herätyksen ensihedelmien, Israelin messiaanisten juutalaisten puolesta. Tiiivistäen voimme todeta: lähetyskäskyn täyttymisen puolesta rukoileminen, koko Israelin pelastumisen ja Herran paluun puolesta rukoileminen; molemmat nivoutuvat syvällisesti toisiinsa. Ne ovat myös täysin sopusoinnussa Jumalan Raamatussa ilmoitetun tahdon kanssa. Kaiken kaikkiaan, ne ilmaisevat sovitussuunnitelmat ja Jumalan tarkoitukset meidän ajallemme ja sukupolvellemme. *"Amen. Tule, Herra Jeesus!"* (Ilm. 22: 20)

VIIKKO 8: MAALIS 15–21

Rukoilemme nöyryyttä, kuuliaisuutta ja Jumalan pelkoa kansakuntaamme; seisomme vastustamassa Babylonin henkivaltaa kansakuntamme sisällä ja sen yllä.

Ymmärrämme I Mooseksen kirjasta 11:4 ja Jesajasta 14:13-14, että Babylonin henki on kapinan, ylpeyden ja itsenäisyyden henki. Kun kansat ja kansakunnat oivaltavat yhtenäisyyden voiman, niillä on kiusaus omaksua vääränlainen ylpeys tuon voiman myötä – ja ne alkavat luottaa omaan voimaansa. Kuten Aadamia ja Eevaa kiusattiin alussa yksilöinä – I Mooseksen kirjan luku 11 – samanlainen kiusaus alkoi tunkeutua kollektiiviseen tietoisuuteen. Halutaan olla Jumalan kaltaisia! Halutaan ottaa oma kohtalo omiin käsiin, olla Jumalasta riippumattomia, päättää itse mikä on hyvää ja mikä on pahaa, mikä on oikein ja mikä on väärin. Ihmiset siirtyvät etäämmälle Jumalan pelosta. He siirtyvät pois nöyryydestä ja armoriippuvuudesta, Jumalan laupeudesta ja siunauksesta.

Seisoessamme vastustamassa Babylonin henkeä olemme mukana hengellisessä sodassa. Siksi meidän tulee olla varovaisia ja pukea yllemme koko Jumalan sota-asu, joka kuvataan Efesolaiskirjeessä 6:10-18. Milloin näemme kapinoinnin, ylpeyden ja ylimielisyyden hetkiä omassa kansakunnassamme, rukoilemme silloin sille armoa. Rukoilemme, että Herra käyttää kirkkoaan nykypäivän Joonana saarnaamassa, niin että Herra armossaan voi valmistaa Pyhän Hengen kautta sijaa katumukselle johtajien ja kansan sydämissä. Niin että he katuvat Niiniven kansan tavoin; ylhäisimmistä alhaisimpiin ja alhaisimmista ylhäisimpiin (Joona 3:5). Rukoilemme, että he irtautuisivat ylpeyden, kapinoinnin ja itsenäisyyden hengestä, jotka erottavat heidät Jumalasta. Rukoilemme myös oman maamme seurakunnan puolesta, ettei se olisi osallisena jumalattomasta hengestä, joka vaikuttaa maan yllä ja sen sisällä, vaan että seurakunta vaeltaisi Jumalan edessä ja että kansakuntamme vaeltaisi Herran Hengen johdossa: nöyryydessä, Jumalan pelossa ja kiitollisuudessa muistaen Jumalan armon ja laupeuden – ja ollen siitä riippuvainen iloisella ja nöyrällä mielellä.

RUKOUS: Rakas Taivaallinen Isä, tulemme armoistuimesi eteen rakkaan poikasi, Pelastajamme, Jeesus Messiaan nimessä julistamaan Hänen herrauttaan hengellisen Babylonin linnaketta vastaan omassa kansakunnassamme … (maan nimi). Sillä on kirjoitettu: *"… tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."* (Fil. 2:8-11)

VIIKKO 7: MAALIS 8–14

Pyydämme ilmestystä Jumalan rakkaudesta omaa kansakuntaamme kohtaan.

Jumala rakastaa meidän kansakuntaamme! Entä Sinä? Muutamille meistä tuottaa vaikeuksia löytää myönteinen asenne omaa kansakuntaamme kohtaan. Mutta esirukoilijoina meillä ei ole valinnanmahdollisuutta. Meidän on etsittävä Jumalan rakastavaa ja sovittavaa sydäntä omaa kansaamme kohtaan. Emme voi rukoilla Jumalan rakkaudesta käsin, jos meissä on tuomion ja arvostelun henki. Mutta pappeina meidän tulisi rukoilla. 1. Pietarin kirjeestä luemme kohdasta 2:5: *"Ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi, toimittaaksenne hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle otollisia Jeesuksen Kristuksen tähden."*

Meidän tulisi olla Aabrahamin kaltaisia. Hän seisoi Jumalan edessä esirukouksessa Sodoman ja Gomorran puolesta (I Moos 18:22-33). Meidän ei tulisi olla Joonan kaltaisia, joka ryntäsi pois tehtävästään saarnata katumusta Niinivelle – peläten Jumalan armahtavan Israelin senaikaisen, suurimman vihollisen pääkaupunkia (Joona 1:1-3, 4:1-2). Meidän tulee olla tietoisia siitä, että Jumala antoi kansakuntien syntyä Nooan jälkeläisista (1 Moos 10) sateenkaaren liiton mukaisesti, sen liiton mukaisesti, jonka Jumala solmi Nooan kanssa koko ihmiskunnan puolesta! Tämä oli armon ja laupeuden liitto. Siinä määriteltiin luonnon peruslainalaisuudet ihmiselle siunaukseksi ja hyväksi (1 Moos 8:21-9:17). Koska Jumala rakastaa jokaista yksilöä, Hän rakastaa myös jokaista ihmiskunnan kollektiivista ilmentymää – jokaista kieltä, kansaa, kansanryhmää ja kansakuntaa! Miehinä ja naisina meidät on luotu Jumalan kuviksi yksilöinä; kansoina ja kansakuntina me olemme heijastus, kuva Jumalasta kollektiivisella tavalla. Hän ei rakasta kansakuntien syntejä – eikä yksilöiden syntejä – mutta Hän rakastaa niitä ja heitä luominaan – ja Hän haluaa sovittaa molemmat. Hän haluaa peräti parantaa lopulta kaikki, kuten voimme lukea Ilmestyskirjan kohdasta 22:2. *"Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi."*

Sen vuoksi: rukoilemme kansakuntamme puolesta Jumalan rakkaudesta käsin. Rukoilemme, että kansakuntamme katuisi kaikkea sitä, mikä ei miellytä Jumalaa, niin että Jumalan sovitusvoima ja sovituspäämäärät pääsevät murtautumaan esiin kansassamme ja kansakunnassamme. Rukoilemme, että kansakuntamme olisi ja muuttuisi yhä enemmän siunaukseksi Israelille (1. Moos.12:3).

VIIKKO 9: MAALIS 22–28

Rukoilemme, että maamme siunaa Israelia. Maa, joka siunaa Israelia tulee siunatuksi.

Kaikkein tärkein kutakin kansaa ja kansakuntaa koskeva tae Jumalan silmissä on sen halukkuus hyväksyä valittu kansa, juutalaiset, kiitollisin mielin Jumalan lahjana ja samalla siunauksena ihmiskunnalle. (I Moos 12:1-3). Israel ei ole täydellinen. Raamattu ilmaisee tämän hyvin selkeästi. Mutta Roomalaiskirjeessä 11: 28-29 Raamattu kertoo meille, ettei Jumala valinnut Israelia sen suuruuden tai sen hyvien tekojen ansiosta. Valinta perustuu Jumalan liitoille esi-isien kanssa. Eikä Jumala milloinkaan ole katunut "lahjojaan ja kutsumistaan" tai vetänyt niitä pois juutalaiskansalta tai Israelilta. "Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu." (Room. 15:29). Jeesus itse vahvisti kaikkien Israelin lapsille annettujen lupausten yhä olevan voimassa ja toimimassa – kansakuntien siunaukseksi. (Room 15:8-9). On monia tapoja, joilla kansakunnat ja niiden johtajat voivat siunata Israelia. Ne voivat siunata Israelia osoittamalla kunnioitusta israelilaisten kautta yhteiskunnille ja sivilisaatiolle tulleiden aikaansaannosten johdosta. Ne voivat siunata Israelia rakentavien diplomaattisuhteiden kautta. Ne voivat siunata Israelia reilun kaupan ja kauppasuhteiden kautta. Ne voivat siunata Israelia kulttuurivaihdon, opiskelijavaihdon, turismin edistämisen ja monien erilaisten käytännön toimien kautta. Ne voivat siunata Israelia pyytämälle neuvoja kehitysprojektien, turvallisuuskysymysten ja liike-elämän yhteyksien suhteen, vain muutamia esimerkkejä luetellaksemme. Ne voivat siunata Israelia osoittamalla ymmärrystä niitä vaaroja ja monimutkaisia tilanteita kohtaan, joita Israel Lähi-idän konflikteissa kohtaa, ja ne voivat todella pyrkiä arvioimaan kyseistä konfliktia puolueettomalla ja oikeudenmukaisella tavalla. Rukoilemme, että kansakuntamme pysyisi siunauksena ja että siitä tulisi yhä suurempi siunaus Israelille!

VIIKKO 7-12: RUKOILEMME KANSAKUNTAMME JA HALLITUKSEMME PUOLESTA

VIIKOT 13-15: RUKOILEMME SEURAKUNNAN PUOLESTA, NIIN ETTÄ OMAN KANSAKUNTAMME SUHDE ISRAELIIN OLISI OIKEA

VIIKKO 10: MAALIS 29 – HUHTI 4

Pyydämme Jumalan armoa omalle kansakunnallemme: 3 aihetta tuomioon – siirtyköön kansakuntamme niistä etäälle!

Raamatusta luemme, että kansakunnat, jotka eivät palvele Israelia, hävitetään (Jesaja 60:12). Jooelin kirjasta löydämme kolme tuomion aiheuttavaa tekijää (Jooel 3:1-3).

1. Kansan hajottaminen eri alueille (ja sen paluun estäminen). 2. Israelin maan jakaminen, Pyhän maan (ja Jerusalemin). 3. Kunnioituksen puute juutalaisten henkeä kohtaan; heidän kohtelemisensa välinpitämättömästi ja halventavasti.

Jo yksikin, tai kaikki nämä tekijät, riittää ja riittävät kutsumaan Jumalan tuomion kansakunnan ylle, ellei kaduta ja käännytä pois näistä menettelyistä. Jos kansakuntamme on tehnyt syntiä juutalaiskansaa vastaan yhden tai kaikkien näiden kriteerin osalta, tulee katua ja tehdä parannus kansallisesti merkitsevällä tavalla Jumalan edessä, jotta Hänen suosionsa palaa kansakunnan ylle. Tämän asian Saksan kristityt ovat ottaneet hyvin vakavasti viimeksi kuluneiden vuosikymmenten aikana. Uskomme Saksan yhdistymisen rauhanomaisen sujumisen olleen rohkaiseva merkki Jumalalta. Hän hyväksyi holokaustista murehtuneet, murtuneet sydämemme. Hän kehottaa meitä jatkamaan vaeltamista katumuksen tuottamien hedelmien tiellä.

Nykytilanteessa, etenkin kansainvälisten YK:n, EU:n sekä Afrikan ja Aasian maiden konferenssien ja vastaavien toimijoiden puitteissa vaatii rohkeutta uida Isreal-vastaisuuden virtaa vastaan. Rukoillaan siis, että oman kansakuntamme seurakunta olisi rohkea ja tukisi omaa hallitustamme oikeaan suuntaan. Rukoilemme, ettei kansakuntamme tuhoutuisi Jeesuksen palatessa. (Katso Sakarja 12:9 ja 14:3-4 sekä Jooel 3:14-16).

VIIKKO 11: HUHTI 5–11

Lammas- vai vuohikansakunta? Lohduttakaa ja palvelkaa Jeesuksen "vähimpiä veljiä".

Uudessa testamentissa Jeesus itse puhuu kansojen tuomiosta lopunaikaa koskevien opetustensa yhteydessä (Matteus 25:31-). Jos liität tämän Uuden testamentin vertauksen (tai profetian) Vanhan testamentin Israelia koskevaan opetukseen kansakunnista ja niiden tuomioista, 1 Moos 12:3 alkaen, voit nähdä, että "Jeesuksen vähimmät veljet" ovat juutalaiskansa (Matteus 25:25-40). Juutalaiset ovat se kansanryhmä, joka on kärsinyt enemmän kuin mikään muu ryhmä ihmiskunnan historian aikana. Holokausti oli todella historian loppuhuipennus heidän kärsimyksilleen, jotka alkoivat Mooseksen aikoina Egyptin orjuudessa, 3500 vuotta sitten. Mitä kansakunnat tekivät nähdessään juutalaisten kärsivän? Mitä kansat ja valtiot nykyään tekevät nähdessään juutalaisten ja Israelin kärsivän vihollisten hyökkäyksistä? Tämän kysymyksen Jeesus tulee esittämään kansakunnille, jotka kootaan Hänen eteensä Hänen palattuaan. Rakkaat esirukoilijat, jos meidän tiedossamme on vaiheita oman kansamme historiasta, jolloin juutalaiset kärsivät, ja johtajamme ja kansamme enemmistä olivat välinpitämättömiä heidän kärsimystensä suhteen – tunnustetaan ne Herralle ja pyydetään niitä anteeksi Danielin hengessä (Daniel 9:3-5). Jos näemme kansakuntamme keskellä juutalaisten kärsivän nykypäivänä – huudammehan Jumalan puoleen, että Hän puuttuu tilanteeseen heidän puolestaan – ja osoitammehan seurakuntamme ja kansakuntamme johtajille, että he ovat vastuussa juutalaisista ja Israelista. Ja siinä määrin kuin se kullekin on mahdollista – olemmehan Jumalan armosta ja Jesaja 40:1 jakeen hengessä esimerkkeinä kristityille veljillemme ja sisarillemme sekä omalle kansallemme. *"Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani..."*

VIIKKO 12: HUHTI 12–18

Rukoilemme hallituksemme puolesta, että se tuntisi Herran pelkoa Israelin suhteen

Ensimmäisessä Timoteuksen kirjeessä 2:1-2 meitä kehotetaan rukoilemaan johtajiemme ja vallanpitäjien, auktoriteettiasemassa olevien puolesta.

"Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti."

Jeremian kirjassa 31:10 meidät, jotka on erotettu kansakunnista (tarkoittaa meitä kristittyinä!), on kutsuttu puhumaan kansakunnille (mukaan lukien niiden johtajat) ja saattamaan heidät tietoisiksi siitä, että Israelin Jumala, Jeesuksen Kristuksen Isä, on juutalaiskansan kokoamisen taustavoima lopunaikoina. Meidän tulisi siis varoittaa heitä toimimasta Jumalan työtä vastaan! Psalmissa 2 kansoja ja heidän johtajiaan varoitetaan kapinoimasta Jumalaa ja Hänen Israelia koskevia suunnitelmiaan vastaan – muutoin Messias tulee tuomitsemaan heidät (psalmi 2:12). Kansakuntia ja niiden johtajia neuvotaan pysymään Herran pelossa pitäen silmällä Jumalan mielisuosiota Siionia kohtaan. Sen vuoksi: rukoillaan oman hallituksemme puolesta, että se tuntisi Herran pelkoa Israelin suhteen!!!

VIIKKO 13: HUHTI 19–25

Rukoilemme, että seurakunta olisi "suolana ja valona" kansakuntamme keskellä.

Matteuksen evankeliumissa 5:13-16, Jeesus selittää meille, opetuslapsilleen, mitä valtuutus olla 'suolana ja valona' ympäristöllemme, kansallemme ja kansakunnallemme merkitsee. *" Te olette maan suola...Te olette maailman valo...Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäänne, joka on taivaissa. "*

Tämä sisältää meidän vastuumme toimia suolana ja valona oman kansakuntamme keskuudessa koskien oman maamme ja Israelin suhdetta, jonka tulisi olla siunattu. Seurakuntana olemme oman kansakuntamme omatunto. Meidän tulisi olla esimerkkinä kansakunnallemme. Tämän vuoksi Paavali varoittaa Jeesuksen seurakuntaa kaikenlaisesta ylimielisyydestä juutalaisia kohtaan. (Room. 11.17-20). *"... älä ylvästele alkuperäisten oksien rinnalla! Mutta jos ylvästelet, muista, ettet sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua... Älä silti ole ylimielinen, vaan pelkää!"*

Seurakuntana meidän ei tulisi langeta samaan ansaan, johon kansakunnat ovat langenneet – Babylonin hengen petokseen, ylpeyden ja ylimielisyyden hengen ansaan. Meidän tulisi olla esimerkkinä omalle kansallemme siitä, mitä tarkoittaa olla siunaukseksi juutalaisille ja Israelille. Rukoilemme siis koko oman maamme Jeesuksen seurakunnan puolesta, että se rukoilisi Israelin puolesta, lohduttaisi Israelia, siunaisi Israelia, vierailisi Israelisssa, tekisi yhteistyötä Israelin kanssa – ja tällä tavalla toimimalla olisi esimerkkinä ja avaisi ovia, joista myös kantakuntamme astuisi jäljessämme!

VIIKKO 14: HUHTI 26 – TOUKO 2

Rukoilemme seurakunnan puolesta, että se ottaisi papillisen vastuun seurakunnasta ja kansakunnasta.

Joillakin meistä ja osalla seurakunnistamme, verkostoistamme ja hengellisistä liikkeistämme on erityinen kutsu ja voitelu rukoukseen ja esirukoukseen. Näemme itsemme mielellään Israelin suhteen "Jerusalemin muurinvartijoina" (Jesaja 62.6-7). Mitä tulee omaan kansakuntaamme ja johtajiimme, meidän taakkamme on rukoilla 'vallanpitäjien' puolesta, jotta kansamme menestyisi (1 Tim 2:1-2). Suhtaudummehan molempiin seikkoihin yhtä vakavasti: rukoukseen Israelin ja oman kansakuntamme puolesta – noudattaen 1 Moos 12.:3 periaatetta Israelin suhteen.

"Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille."

Euroopasta 70 vuotta sitten ja aiemminkin tämänkaltaista rukousta – surullista kyllä – puuttui. Euroopassa ei juurikaan ollut rukousta juutalaisten ja vallanpitäjien puolesta. Nykyään Israeliin kohdistuva uhka, viha Israelia kohtaan, Israelia vastustava paha ja sotilasvoimat ovat varsin samanlaisia kuin juutalaisia kohtaan suunnatut voimat 70 vuotta sitten ja aiemmin. Ideologia on toinen, ulkoinen olemus on erilainen, mutta sisältö on sama, viha on sama, fanatismi on sama. Tosin nykyään ilmiö ei ole eurooppalainen, vaan siitä on tullut maailmanlaajuinen. 70 vuotta sitten ja aiemmin seurakunnan suuri enemmistö, mukaan lukien rukoileva seurakunta, uinui. Rukoillaan, ettei sama tapahtuisi nykypäivänä. Päinvastoin. Rukoillaan, että rukoileva seurakunta havahtuu, niin että koko seurakunta herää toimimaan "suolana ja valona", pappien ja profeettojen kansana.

VIIKKO 15: TOUKO 3–10

Rukoilemme siunattua suhdetta Israelin ja kansakuntamme välille – seurakunnan toimiessa keskeisessä osassa

Herra haluaa tehdä seuraavaa ennen paluutaan: Hän haluaa paluunsa ja ratkaisulaakson lähestyessä auttaa mahdollisimman monia kansakuntia (Jooel 3:14-16) päätymään tuomion suhteen lammaskansojen puolelle, ei vuohikansojen puolelle (Matt 25:31-). Jos meillä on raamatullista ymmärrystä seurakunnan kutsumuksesta sekä rukouksen ja esirukouksen voimasta, voimme käsittää, että suuri vastuu omasta kansakunnasta lepää rukoilevan seurakunnan harteilla. Kansakunnan lopullinen kohtalo kun on sidoksissa sen suhtautumiseen juutalaisiin ja Israeliin. Rukoustemme perustana on 1 Moos 12:3. *"Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille."* Sen vuoksi: rukoilemme Israelin puolesta nöyryyden, kiitollisuuden ja myötätunnon hengessä. Pyydämme, että kansakunnastamme tulee ja se pysyy siunauksena Israelille ja juutalaisille. Pyydämmme myös, että seurakunta olisi keskeisessä osassa niin hengellisesti kuin käytännönkin osalta oman kansakuntamme suhteissa Israelin kanssa.